

ORZECZNICTWO TRYBUNAŁU KONSTYTUCYJNEGO ZBIÓR URZĘDOWY

Seria B

Warszawa, dnia 1 marca 2021 r.

Pozycja 54

POSTANOWIENIE

z dnia 10 września 2020 r.

Sygn. akt Ts 174/19

Trybunał Konstytucyjny w składzie:

Wojciech Sych,

po wstępnym rozpoznaniu na posiedzeniu niejawnym skargi konstytucyjnej E.S. w sprawie zgodności:

- 1) „a. art. 61 do art. 66 oraz art. 138 ustawy z dnia 14 czerwca 1960 r. – Kodeks postępowania administracyjnego (Dz. U. Nr 30, poz. 168, ze zm.), b. art. 134 § 2, art. 145 i art. 185 ustawy z dnia 30 sierpnia 2002 r. – Prawo o postępowaniu przed sądami administracyjnymi (Dz. U. z 2002 r. Nr 153, poz. 1270, ze zm.) (...) z art. 2 i art. 7 Konstytucji RP w zakresie, w jakim są źródłem wywodzonej z nich zasady prawnej dopuszczającej wszczęcie i prowadzenie postępowania w sprawie, w której już wcześniej wydano prawomocną decyzję administracyjną lub akt jej równoważny rozstrzygające co do istoty sprawy.

Dodatkowo przepisy te nie przewidują nieważności takiego postępowania oraz jego zniesienia w całości w przypadku stwierdzenia istnienia takiej decyzji lub aktu prowadzą do braku pewności co do stanu prawnego wynikającego z rozstrzygnięć innych aniżeli uchylana decyzja lub postanowienie, które zostały wydane w trakcie toczącego się postępowania dotkniętego nieważnością (...) z art. 2 Konstytucji”;

- 2) art. 48 do art. 52 ustawy z dnia 7 lipca 1994 r. – Prawo budowlane (Dz. U. z 1994 r. Nr 89, poz. 414, ze zm.) w zakresie, w jakim „nie nakazuje stosowania w postępowaniu w przedmiocie rozbiórki budynku lub legalizacji samowoli budowlanej przepisów prawa obowiązujących w momencie dopuszczenia się samowoli budowlanej lub przepisów prawa nowszych, jeżeli są względniejsze dla podmiotu, który dopuścił się samowoli budowlanej (...) z art. 42, art. 2 i art. 32 w związku z art. 21 ust. 1 oraz w związku z art. 64 Konstytucji RP, natomiast w zakresie, w jakim nie przewidują przedawnienia możliwości nakładania sankcji za dopuszczenie się samowoli budowlanej w postaci wydania decyzji nakazującej rozbiórkę budynku i wszczęcia procedury legalizacyjnej na wniosek strony (...) z art. 2 Konstytucji RP”;
- 3) „a. art. 61a i art. 138 – Kodeksu postępowania administracyjnego, b. art. 134 § 2, art. 145, art. 183 i art. 185 ustawy – Prawo o postępowaniu przed sądami administracyjnymi w zakresie, w jakim postępowania wszczęte na wniosek podmiotu niebędącego stroną postępowania jest ważne a organy administracji i sądy administracyjne nie uchylają decyzji lub równoważnych

im aktów i nie umarzają postępowań, znosząc uprzednio wszystkie wykonane w nich czynności (...) z art. 2 i art. 32 Konstytucji RP, natomiast przepisy wymienione w [punkcie] b dodatkowo (...) z art. 45 ust.1 i art. 184 Konstytucji RP”;

- 4) „a. art. 97 § 1 pkt 4 Kodeksu postępowania administracyjnego, b. art. 125 § 1 pkt 1 ustawy – Prawo o postępowaniu przed sądami administracyjnymi w zakresie, w jakim nie przewidują zawieszenia postępowania do czasu prawomocnego zakończenia innego toczącego się cywilnego postępowania sądowego, postępowania administracyjnego lub sądownoadministracyjnego lub też postępowania karnego, których wynik stanowi prejudyk w sprawie, w której złożony został wniosek o zawieszenie (...) z art. 7, art. 10, art. 21 ust. 1 i art. 64 Konstytucji, natomiast przepisy wymienione w [punkcie] b dodatkowo (...) z art. 45 ust. 1 i art. 184 Konstytucji RP”;

p o s t a n a w i a:

odmówić nadania dalszego biegu skardze konstytucyjnej.

UZASADNIENIE

W skardze konstytucyjnej wniesionej do Trybunału Konstytucyjnego 12 listopada 2019 r. (data nadania) E.S. (dalej: skarżąca), reprezentowana przez adwokata ustanowionego pełnomocnikiem z wyboru, wystąpiła z żądaniem przytoczonym na tle następującego stanu faktycznego.

1. Wojewódzki Sąd Administracyjny w W. wyrokiem z 17 listopada 2016 r. (sygn. akt [...]), na podstawie art. 151 ustawy z dnia 30 sierpnia 2002 r. – Prawo o postępowaniu przed sądami administracyjnymi (Dz. U. z 2016 r. poz. 718, ze zm.; dalej: p.p.s.a.), oddalił skargę skarżącej i K.S. na decyzję Wojewódzkiego Inspektora Nadzoru Budowlanego w W. z 6 listopada 2015 r. nr [...] w przedmiocie nakazu rozbiórki.

2. Naczelny Sąd Administracyjny wyrokiem z 13 grudnia 2018 r. (sygn. akt [...]), na podstawie art. 184 p.p.s.a., oddalił skargę kasacyjną skarżącej i K. S. wniesioną od wyroku Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego w W. z 17 listopada 2016 r. (sygn. akt [...]).

3. We wniesionej do Trybunału Konstytucyjnego skardze konstytucyjnej skarżąca, przedstawiając obszerny stan faktyczny sprawy, uzasadniała zarzuty niezgodności kwestionowanych w *petitum* skargi przepisów z podanymi przepisami Konstytucji, starając się wykazać, w jaki sposób zostały naruszone konstytucyjne prawa i wolności z nich wynikające.

4. Zarządzeniem sędziego Trybunału Konstytucyjnego z 12 marca 2020 r. skarżąca, na podstawie art. 61 ust. 3 ustawy z dnia 30 listopada 2016 r. o organizacji i trybie postępowania przed Trybunałem Konstytucyjnym (Dz. U. z 2019 r. poz. 2393) została wezwana do usunięcia braków formalnych skargi konstytucyjnej przez doręczenie wskazanych w zarządzeniu kopii dokumentów potwierdzonych za zgodność z oryginałem oraz do wyjaśnienia, które konstytucyjne wolności lub prawa, wynikające z przepisów Konstytucji, podane w *petitum* skargi i w jaki sposób zostały naruszone przez wymienione tam przepisy wraz z uzasadnieniem sformułowanego zarzutu niezgodności.

5. W odpowiedzi na zarządzenie sędziego Trybunału Konstytucyjnego z 12 marca 2020 r. (doręczone 14 kwietnia 2020 r.), pełnomocnik skarżącej w piśmie z 23 kwietnia 2020 r. (data nadania) wniósł o wydłużenie terminu wskazanego w zarządzeniu do 30 czerwca 2020 r. „z powodu nadzwyczajnej okoliczności jaką jest stan epidemii uniemożliwiający jakikolwiek kontakt pełnomocnika ze skarżącą”.

Trybunał Konstytucyjny zważył, co następuje:

Zgodnie z art. 61 ust. 1 ustawy z dnia 30 listopada 2016 r. o organizacji i trybie postępowania przed Trybunałem Konstytucyjnym (Dz. U. z 2019 r. poz. 2393; dalej: u.o.t.p. TK), skarga konstytucyjna podlega wstępnemu rozpoznaniu na posiedzeniu niejawnym. W myśl art. 61 ust. 3 u.o.t.p.TK jeżeli skarga konstytucyjna nie spełnia wymagań przewidzianych w ustawie, a usunięcie braków jest możliwe, wyznaczony sędzia Trybunału wydaje zarządzenie, w którym wzywa do ich usunięcia w terminie 7 dni od dnia doręczenia zarządzenia. Uchylenie temu terminowi pociąga za sobą konieczność wydania przez Trybunał postanowienia o odmowie nadania dalszego biegu skardze konstytucyjnej.

W przedmiotowej sprawie pełnomocnik skarżącej został wezwany do usunięcia braków formalnych skargi konstytucyjnej zarządzeniem sędziego Trybunału Konstytucyjnego z 12 marca 2020 r., które zostało mu doręczone 14 kwietnia 2020 r. Odpowiedź na zarządzenie została nadana 23 kwietnia 2020 r. Zestawienie wymienionych dat – doręczenia i nadania – pozwala stwierdzić, że pełnomocnik skarżącej nie dochował terminu, o którym mowa w art. 61 ust. 3 u.o.t.p.TK.

Termin, o którym mowa w powyższym przepisie jest terminem ustawowym, prekluzyjnym, który nie podlega wydłużeniu. W związku z tym, że terminy ustawowe są wyraźnie określone w przepisach prawa, Trybunał Konstytucyjny rozważył z urzędu kwestię modyfikacji siedmiodniowego terminu do usunięcia braków formalnych skargi konstytucyjnej w świetle przepisów ustanowionych w związku ogłoszeniem stanu zagrożenia epidemicznego lub stanu epidemii z powodu COVID-19.

Zgodnie z art. 15zss ust. 1 pkt 10 ustawy z dnia 31 marca 2020 r. o zmianie ustawy o szczególnych rozwiązaniach związanych z zapobieganiem, przeciwdziałaniem i zwalczaniem COVID-19, innych chorób zakaźnych oraz wywołanych nimi sytuacji kryzysowych oraz niektórych innych ustaw (Dz. U. z 2020 r. poz. 568; dalej: ustawa COVID-19), w okresie stanu zagrożenia epidemicznego lub stanu epidemii ogłoszonego z powodu COVID, bieg terminów procesowych i sądowych w innych postępowaniach (niż wymienione w punktach 1-9 powołanego artykułu) prowadzonych na podstawie ustaw – nie rozpoczyna się, a rozpoczęty ulega zawieszeniu na ten okres.

Zgodnie z art. 101 ustawy COVID-19 ustawa weszła w życie z dniem ogłoszenia, tj. 31 marca 2020 r.

Art. 15zss został uchylony przez art. 46 pkt 20 ustawy z dnia 14 maja 2020 r. o zmianie niektórych ustaw w zakresie działań osłonowych w związku z rozprzestrzenianiem się wirusa SARS-CoV-2 (Dz. U. z 2020 r. poz. 875; dalej: ustawa zmieniająca). Jednocześnie zgodnie z art. 68 ust. 6 ustawy zmieniającej, terminy w postępowaniach, o których mowa w art. 15zss ustawy zmienianej w art. 46, których bieg nie rozpoczął się na podstawie art. 15zss tej ustawy, rozpoczynają bieg po upływie 7 dni od dnia wejścia w życie ustawy zmieniającej. Stosownie do art. 76 ustawa weszła w życie z dniem następującym po dniu ogłoszenia, które nastąpiło 15 maja 2020 r.

Skoro ustawa zmieniająca weszła w życie z dniem 16 maja 2020 r., ustanie przyczyny powodującej wstrzymanie rozpoczęcia biegu terminu do usunięcia braków formalnych skargi konstytucyjnej nastąpiło w dniu 22 maja 2020 r. Wstrzymany ustawowo termin rozpoczął swój bieg od 23 maja 2020 r.

W niniejszej sprawie odpis zarządzenia sędziego Trybunału Konstytucyjnego z 12 marca 2020 r. został doręczony pełnomocnikowi skarżącej 14 kwietnia 2020 r. Zgodnie z art. 15zszs ust. 1 pkt 10 ustawy COVID-19 bieg terminu do usunięcia braków formalnych skargi konstytucyjnej nie rozpoczął się, ponieważ nałożony na pełnomocnika obowiązek powstał w okresie trwania epidemii. Bieg siedmiodniowego terminu, o którym mowa w art. 61 ust. 3 u.o.t.p.TK, rozpoczął się 23 maja 2020 r. (art. 68 ust. 6 ustawy zmieniającej) i upłynął 29 maja 2020 r. We wskazanym okresie pełnomocnik skarżącej nie ustosunkował się do wydanego zarządzenia i nie usunął braków formalnych skargi konstytucyjnej, naruszając tym samym art. 61 ust. 3 u.o.t.p.TK.

W związku z tym, że w sprawie nie dopełniono obowiązku nałożonego na skarżącą zarządzeniem sędziego Trybunału Konstytucyjnego z 12 marca 2020 r., Trybunał Konstytucyjny – na podstawie art. 61 ust. 4 pkt 2 u.o.t.p. TK – postanowił, jak w sentencji.

POUCZENIE

Na podstawie art. 61 ust. 5 u.o.t.p.TK skarżącej przysługuje prawo do wniesienia zażalenia na postanowienie o odmowie nadania dalszego biegu skardze konstytucyjnej w terminie 7 dni od dnia jego doręczenia.